

VESELSKÁ LADA

Ó, hlohu, ty křivokališný obře,
ty večerní stíne, když páchneš,
povstalče šálivých větví,
jsi ukrutný prastrýc
s nemožnými kolci,
pozval ses na večěři,
která se podává
jako studený květnový talíř,
s myšími okraji
a předloňskou slámou
na popraskání huby!
„Mami, co to tam tlustě stojí?“
„Ale nic, ty má pastičko na prosík.
To je jenom duch mosazné trávy,
věštec nočních tkání,
rozmazaný knížepán z meze psích fialí!“